

Liturgický program

PONDELOK 19. december

Mučeník Bonifác

Hebr 11, 17 – 23. 27 – 31 zač. 329; Mk 9, 42 – 50; 10, 1 zač. 42 (HS: 154; PZ: 108)

17.00 + z rodiny Mikulovej a Semančíkovej

UTOROK 20. december

Obdobie pred sviatkom Narodenia Ježiša Krista. Hieromučeník Ignác Bohonositeľ
Hebr 12, 25 – 26. 13, 22 – 25 zač. 333;
Mk 10, 2 – 12 zač. 43 (HS: 155, 323; PZ: 109, 298)

17.00 za zdravie a požehnanie Daniely, Jany, Evy a Jána

STREDA 21. december

Obdobie pred sviatkom Narodenia Ježiša Krista. Mučenica Juliána
Jak 1, 1 – 18 zač. 50; Mk 10, 11 – 16 zač. 44 (HS: 156, 323; PZ: 111, 298)

17.00 za zdravie a požehnanie Adama

ŠTVRTOK 22. december

Obdobie pred sviatkom Narodenia Ježiša Krista. Veľkomučénica Anastázia
Jak 1, 19 – 27 zač. 51; Mk 10, 17 – 27 zač. 45 (HS: 157, 323; PZ: 112, 298)

17.00 za zdravie a požehnanie Petra s rod.

PIATOK 23. december

Obdobie pred sviatkom Narodenia Ježiša Krista. Desť krétskych mučeníkov
Jak 2, 1 – 13 zač. 52; Mk 10, 23b – 32a zač. 46 (HS: 159, 323; PZ: 114, 298)

07.00 na úmysel

SOBOTA 24. december

Predvečer sviatku Kristovho narodenia. Mučenica Eugénia

Gal 3, 8 – 12 zač. 205; Lk 13, 18 – 29 zač. 72 (HS: 324; PZ: 299)

Zdržanlivosť od mäsa

NEDEĽA 25. december

NARODENIA NAŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA. Prikázaný sviatok. Myrovanie
Gal 4, 4 – 7 zač. 209; Mt 2, 1 – 12 zač. 3 (HS: 325; PZ: 300)

11.00 hod.

PONDELOK 26. december

ZHROMAŽDENIE K PRESVÄTEJ BOHORODIČKE. Prikázaný sviatok
Gal 1, 11 – 19 zač. 200; Mt 2, 13 – 23 zač. 4 (HS: 325, 328; PZ: 300, 304)

11.00 hod.

UTOROK 27. december

Apoštol, prvomučeník a archidiakon Štefan
Sk 6,8 – 7,5a. 47 – 60 zač. 17; Mt 21, 33 – 42 zač. 87 (HS: 325, 332; PZ: 300, 308)

08.00 + Imrich, Anna

STREDA 28. december

Svätí mučeníci upálení v Nikomédii
Jak 3, 11 – 4, 6 zač. 55; Mk 11, 23 – 26 zač. (HS: 325; PZ: 300)

17.00 + Vladislav

ŠTVRTOK 29. december

Sväté deti povražené v Betleheme
2 Kor 5, 15 – 21 zač. 180; Mt 2, 13 – 23 zač. 4 (HS: 325, 334; PZ: 300, 310)

17.00 + Anna Martonová

PIATOK 30. december

Mučénica Anýzia. Voľnica
1 Pt, 1 – 2. 10 – 12. 2, 6 – 10 zač. 58; Mk 12, 1 – 12 zač. 53 (HS: 325; PZ: 300)

17.00 + Jozef, Ján

SOBOTA 31. december

Sobota po Kristovom Narodení. Prepodobná Melánia Rímska
1 Tim 3, 14 – 4, 5 zač. 284; Mt 3, 1 – 11 zač. 5 (HS: 325; PZ: 300)

07.00 Ďakovná sv. liturgia; 23.30

Ďakovná Eucharistická pobožnosť s požehnaním

NEDEĽA 1. január

OBREZANIE PÁNA. Arcibiskup Bazil Veľký. Myrovanie. Prikázaný sviatok
Kol 2, 8 – 12 zač. 254; Lk 2, 20 – 21. 40 – 52 zač. 6

Liturgia sv. Bazila Veľkého. (HS: 152, 336, 338; PZ: 106, 313, 315)

11.00 hod.

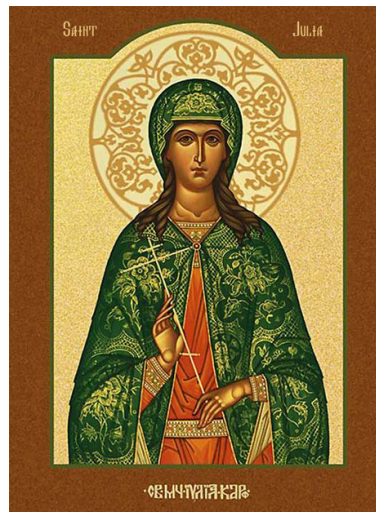
zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **21/2016**

Boh s nami

Mt 1, 1 – 25

Začnem dnes jednou známou a okrídlenou vetou, že každý človek na tejto zemi je jedinečný a neopakovateľný, je jednoducho originál. Je to pri takom množstve ľudí vôbec možné? Určite áno. A nielen to, dokonca s najväčšou pravdepodobnosťou nenájdete na tomto svete ani dve snehové vločky, ktoré by boli úplne rovnaké. Odlišnosť nie je len v tom, ako navonok vyzeráme. To, čo nás odlišuje oveľa viac, je celý náš originálny životný príbeh. V dnešnú Nedeľu svätých otcov sa nám práve jeden taký originálny životný príbeh odhaľuje.

Najprv sa uvádza rodokmeň tej výnimočnej osoby. Nie iba tri, štyri či päť generácií dozadu, ale celých štyridsaťdva, rozdelených na tri časti. Od Abraháma po Dávida štrnásť. Od Dávida po babylonské zajatie štrnásť. A od babylonského zajatia po Krista tiež štrnásť. Spomínanou výnimočnou osobnosťou je Ježiš Kristus, Boží Syn.

Jeho výnimočnosť nespočíva v tom, aký dlhý má rodokmeň, ale o ňom by sme bez preháňania mohli povedať, že je výnimočný vo všetkom. Výnimočné je jeho počatie – mocou Svätého Ducha (aj počatie jeho matky Panny Márie je nepoškvrnené). Výnimočné je jeho narodenie v chudobe (akú by nechcel zažiť nik), sprevádzané posolstvami anjelov. Výnimočné je jeho detstvo (detstvo utečenca), jeho skrytý život. A nakoniec je výnimočné aj jeho trojročné učiteľské pôsobenie a záver jeho života (utrpenie, smrť, vzkriesenie a vystúpenie do neba). Výnimočný je jeho život ako celok, ale aj každý detail, každá drobnosť a služba, ktorú pre konkrétnych ľudí urobil. Zachráni ženu pred kameňovaním, vidí pri rybníku ležať človeka chorého tridsaťosem rokov, berie na ruky deti a požehnáva ich, všimne si na figovníku malého Zacheja, vie o dvoch halieroch chudobnej vdovy, zastaví pohrebný sprievod pri mestečku Naim a vzkriesi matku syna... Veľa, veľa malých či veľkých výnimočných skutkov. Najlepšie by o tom všetkom vedeli rozprávať jeho učenci. Myslím si, že keby mohli, tak by povedali, že s ním bolo všetko výnimočné. Každý jeden deň. Že on urobil výnimočným aj celý ich život.

Prečo o tom toľko hovorím? Lebo ten istý Ježiš Kristus prichádza aj teraz, v týchto sviatkoch medzi nás. Prichádza, aby každý mohol na malých či veľkých veciach svojho života pocítiť jeho blízkosť. Aby sme zažili to, čo ľudia, ktorí ho stretli. A nakoniec prichádza aj kvôli tomu, aby sa stal výnimočným život každého z nás.

o. Marek

Oznamy

- **Filipovka.** Je pred nami posledný týždeň štyridsaťdňového prípravného a pôstneho času pred sviatkami Narodenia Pána – Filipovky.
- **Sväté liturgie počas týždňa.** Sväté liturgie v priebehu týždňa budú večer o 17.00 hod. V piatok 23. decembra bude sv. liturgia ráno o 7.00 hod., aby sa mohla pripraviť vianočná výzdoba a jasličky.
- **Svätý večer.** 24. decembra je predvečer sviatkov Pánovho narodenia. V tento deň sa zachováva zdržanlivosť od mäsa. Keďže tento deň pripadá na sobotu, riadi sa iným liturgickým poriadkom ako v priebehu týždňa. Ráno bude o 08.00 Liturgia sv. Jána Zlatoústého. Popoludní o 15.00 bude veľká večiereň (bez Liturgie sv. Bazila). Práve táto večiereň nás svojimi čítaniami pripravuje na tajomstvo celého Svätého večera. (Môžete si priniesť sviecu alebo kahanček na betlehemské svetlo k štedrovečernému stolu.) Po Štedrej večeri bude o 22.00 ako poďakovanie za Pánov príchod modlitba veľkého povečeria.
- **Sviatok Narodenia Pána.** Nedeľa 25. decembra je prvým dňom vianočných sviatkov, Narodenie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista. Sväté liturgie s myrovaním: 08.00 Ruské Pekľany; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec.
- **Sviatok Zhromaždenia k Presvätej Bohorodičke.** Pondelok 26. decembra, druhý deň vianočný, je prikázaný sviatok Zhromaždenia k Presvätej Bohorodičke. Sväté liturgie: 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekľany; 11.00 Ľubovec.
- **Sväté liturgie v nedeľu 1. januára:** 08.00 Ruské Pekľany; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec.

Svätá mučenica Juliana

Za čias rímskeho cisára Maximiána žil v meste Nikomédia pohan Eleúsius a mal s manželkou, tiež pohankou iba jedinu dcérku menom Julianu. Tá, keď počula o Kristovi a jeho náuke, potajomky uverila v pravého Boha. Keďže rozvážne konala všetky svoje skutky, bola svojimi cnosťami a vzrastom veľkou ozdobou pre rodičovský dom. Keď dospela, rodičia ju chceli vydať za pohanského mládenca. No pretože sa Juliana rozhodla celý svoj život slúžiť iba Bohu a byť jeho vernou nevestou, pred rodičmi sa vyhovárala, ako len mohla. Nakoniec, keď raz do jej domu mládenec prišiel a rodičia na ňu všetkými silami naliehali, odpovedala, že nepôjde za neho dovtedy, kým sa nestane starostom mesta. Takto hovorila, lebo si v duchu myslela, že je to nemožné. No časom sa tomu pohanskému mládenčovi prosbami a peniazmi podarilo dosiahnuť hodnosť starostu mesta Nikomédia. A ako starosta prišiel mládenec k rodičom Juliany a prosil o dcérinu ruku. Vtedy sa Juliana priznala k tomu, že uverila v Krista a nevydá sa za toho, čo slúži diablu. Najprv sa Julianu snažil k sobášu rôznymi trestami prinútiť jej otec, ale keď sa mu to nepodarilo, odovzdal ju sudcovskej právomoci starostu. Ten ju podobne dal mučiť mnohorakými spôsobmi, ale Juliana zostala verná svojmu rozhodnutiu, patriť nebeskému ženíchovi. Keď sa presvedčil, že všetky muky, ktoré vymyslel, nemôžu dievčaťu ani ublížiť, ani ho zahubiť, vydal rozsudok, aby bola sťata mečom. Juliana mala vtedy 18 rokov. V pokoji a bez akejkoľvek bázne položila svoju šiju pod katov meč na obeť Pánu Bohu. Stalo sa to 21. decembra 299. Istá bohatá Rimanka, ktorá sa vtedy vracala do Ríma, zobrala so sebou do Ríma čestné telo svätej Juliany, tam ho so cťou pochovala a na hrobe postavila veľkolepý chrám.

Duchovné otázky

Na stránkach Farského hlásnika pokračujeme vo vyučovaní o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Postupne sme prešli sviatosť krstu a sviatosť myropomazania. Teraz pokračujeme sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciálnych sviatostí. Pohľad na Eucharistiu z pastoračného hľadiska máme za sebou a teraz uvádzame, čo píše o Eucharistii Katechizmus Katolíckej cirkvi. Nakoniec sa pozrieme na túto sviatosť z pohľadu cirkevného práva.

Eucharistia

OVOCIE PRIJÍMANIA

1395 Eucharistia nás tou istou láskou, ktorú v nás zapaluje, chráni pred budúci mi smrteľnými hriechmi. Čím väčšiu účasť máme na Kristovom živote a čím väčšie pokroky robíme v priateľstve s ním, tým ťažšie sa od neho odlúčime smrteľným hriechom. Eucharistia nie je zameraná na odpúšťanie smrteľných hriechov. To je vlastné sviatosti zmierenia. Eucharistii je vlastné, že je sviatosťou tých, ktorí sú v plnom spoločenstve s Cirkvou.

1396 Jednota tajomného tela: Eucharistia utvára Cirkev. Tí, čo prijímajú Eucharistiu, sú užšie zjednotení s Kristom. Preto ich Kristus spája so všetkými veriacimi do jedného tela – Cirkvi.

1397 Eucharistia zaväzuje voči chudobným. Aby sme v pravde prijímali Kristovo telo a jeho krv obetované za nás, musíme spoznať Krista v tých najchudobnejších, jeho bratoch.

„Ochutnal si Pánovu krv, a ani tak nepoznáš brata;... teraz však zneuctuješ aj sám stôl, keď nepokladáš za hodného ani tvojho pokrmu toho, ktorý bol uznaný za hodného mať účasť na tomto stole... Boh ťa oslobodil od všetkých tvojich [hriechov] a uznal ťa za hodného takého stola: a ty si sa ani tak nestal štedrejším.“ (Sv. Ján Zlatoústy)

1399 Východné cirkvi, ktoré nie sú v plnom spoločenstve s Katolíckou cirkvou, slávia Eucharistiu s veľkou láskou: „Tie cirkvi, i keď sú oddelené, [majú] pravé sviatosti a najmä – na základe apoštolského nástupníctva – kňazstvo a Eucharistiu, ktorými sú s nami ešte stále spojené veľmi tesnými zväzkami.“ Preto „je istá účasť in sacris [na svätých veciach] nielen možná ale za vhodných okolností a so schválením cirkevnej vrchnosti sa aj odporúča“.

1400 Cirkevné spoločenstvá, ktoré vznikli z reformácie a sú oddelené od Katolíckej cirkvi, si nezachovali „pravú a neporušenú podstatu eucharistického tajomstva najmä preto, že im chýba sviatosť posvätného stavu“. Z tohto dôvodu pre Katolícku cirkev nie je možná vzájomná účasť na Eucharistii (intercommunio) s týmito spoločenstvami. Keď si však tieto cirkevné spoločenstvá „pri Svätej večeri pripomínajú pamiatku Pánovej smrti a jeho zmŕtvychvstania, vyznávajú, že naznačuje život v spoločenstve s Kristom, a očakávajú jeho slávny príchod.“

1401 Keď sa podľa úsudku ordinára vyskytne naliehavá potreba, katolícki vysvätení služobníci môžu udeliť sviatosti (Eucharistiu, sviatosť pokánia a pomazanie chorých) aj iným kresťanom, ktorí nie sú v plnom spoločenstve s Katolíckou cirkvou, ak o ne dobrovoľne požiadajú; v takom prípade je potrebné, aby vyznávali katolícku vieru, čo sa týka týchto sviatostí, a aby mali potrebné dispozície.